

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.IV.20.031/2024/8/I.

A felperes:

felperes (cím1)

A felperes képviselője:

Dr. Nagy Kata Hildegárd ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes (cím3)

Az alperes képviselője:

Varga Rita Mária Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Varga Rita Mária ügyvéd; cím4)

A fellebbezést benyújtó fél:

felperes (26. sorszám alatt), alperes (27.sorszám alatt)

A per tárgya:

jelzálogjog törlése

Az elsőfokú bíróság:

helység2i Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

1.P.20.850/2023/25.

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az alperes ellenkérelem-változtatását elutasítja, és az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 618.000 (hatszáztizennyolcezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az felperest, hogy fizessen meg az államnak, az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára az esedékesség napjáig 100.076 (egyszázezer-hetvenhat) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket. Az esedékesség napja a jelen határozat meghozatalát követő 60. nap. Az illeték megfizetése során a közlemény rovatban a Pécsi Ítéltábla megnevezését, a jelen határozat ügyszámát, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát fel kell tüntetnie.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes és házastársa, egyben adóstársa, természetes személy1 a 2006. július 28-án helysége1ben 88540-849-077 számlaszámon kötött deviza kölcsönszerződéssel - svájci frankban – 140.000 euró tőkeösszegű kölcsönt vettek fel az alperes osztrák banktól "új építésű irodahelyiség megvásárlása helység2 belvárosában" felhasználási célra. A szerződés 5.1. pontja szerint az adósok több részösszegben is jogosultak lettek volna lehívni a kölcsönt, de azt egyösszegben felvették. Az adósok a kölcsöntartozást legkésőbb 2026. szeptember 15-ig voltak kötelesek visszafizetni, és eddig az időpontig negyedévente ügyleti kamat fizetési kötelezettség terhelte őket.
- [2] A kölcsönszerződés biztosítékaul a szerződő felek ugyanazon a napon jelzálogszerződést kötöttek, amelyben jelzálogfedezetként a felperes és házastársa 1/2-1/2 tulajdonában álló, helység2i helyrajzi számlú ingatlant kötötték ki. A jelzálogszerződés I. pontja szerint a jelzálogszerződést a felek"(...) az alperesnek vagy mindenkori jogutódjának a hitelfelvevőkkel és azok egyetemes jogutódjaival szemben a főösszeg, a kamatok, a költségek és díjak tekintetében jelenleg fennálló és jövőbeni, belföldön okiratba foglalt pénz-, felelősségi- és garanciahitelből illetve kölcsönből, különösképpen a 88540-849-077 számlaszámon 2006. 07. 28. napon megkötött hitelszerződésből fakadó feltételes vagy határozott időre szóló követeléseinek biztosítására (...) " kötötték 182.000 euró maximális összeg erejéig. Az adósok ingatlanának tulajdoni lapjára, mindkettőjük tulajdoni hányadára a 40327/2006. 08. 01. számú határozattal III/12. sorszám alatt bejegyezték az alperes jogosult javára a (keretbiztosítéki) jelzálogjogot 182.000 euró erejéig. A későbbiekben megindult végrehajtás során a felperes házastársának tulajdoni hányadát árverésen értékesítették, ezért a 43908/2/2019. 06. 21. számú határozattal a jelzálogjogot törölték, és egyúttal a felperes 1/2 tulajdoni hányadára ugyanezen határozattal III/22. sorszám alatt bejegyezték. A későbbiekben a felperes házastársa (egy közbeeső szerzés után) visszaszerezte a tulajdoni hányadát, így az ingatlan ismét a felperes és házastársa 1/2-1/2 tulajdonában áll, a jelzálogjog pedig az említett sorszám alatt jelenleg a felperes 1/2 tulajdoni hányadát terheli.
- [3] A felperes és házastársa az ügyleti kamat megfizetését elmulasztotta, ezért az alperes a kölcsönszerződést 2011. június 7-én azonnali hatállyal felmondta, amelynek következtében a kölcsöntartozás egy összegben esedékessé vált. Az alperes kérelmére a Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Bécsi Kereskedelmi Kerületi Bíróság) 2012. március 30-án európai fizetési meghagyást bocsátott ki a felperessel és házastársával szemben, amelyben kötelezte őket, hogy a kölcsönszerződésből eredően fizessenek meg az alperesnek 171.917,66 euró tőkét és annak járulékait. Az adósok ellentmondását az európai fizetési meghagyást kibocsátó bécsi bíróság elkésettség okából elutasította, az e végzéssel szemben benyújtott panaszukat pedig a Handelsgericht Wien (Bécsi Kereskedelmi Bíróság) a 2015. február 27-én kelt végzésével jogerősen elutasította. A bécsi bíróság által kibocsátott európai fizetési meghagyás az ellentmondás elkésettségére figyelemmel 2012. július 15. napján jogerőre emelkedett.
- [4] Az alperes a jogerős európai fizetési meghagyásban érvényesített követelésének végrehajtását 2018. december 7-én kezdeményezte a Zalaegerszegi Járásbíróságon, ennek alapján a végrehajtási lapok kiállítására 2019. június 28-án került sor. A Zalaegerszegi Járásbíróság a 15.P.20.877/2021/37. számú ítéletével a felperessel és házastársával mint adósokkal szemben

folyamatban levő végrehajtási eljárásokat megszüntette. A Zalaegerszegi Törvényszék mint másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokolása szerint a felek között 2006. július 28-án 88540-849-077 számlaszámon létrejött kölcsönszerződés fogyasztói szerződés volt, ezért az alperes által alkalmazott és a kölcsönszerződés tartalmává vált Általános Szerződési Feltételeknek az osztrák jog alkalmazását kikötő pontjával szemben a Római Egyezmény 5. cikke értelmében a felperesek (fogyasztók), szokásos tartózkodási helye szerinti ország jogát, a magyar jogot, az 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 324. § (1) bekezdését kellett alkalmazni, amely szerint a követelések jogszabály eltérő rendelkezése hiányában öt év alatt évülnek el. Az ítélet szerint a 2012. július 15. napján jogerős (a bécsi bíróság által kibocsátott) európai fizetési meghagyás alapján fennálló követelés érvényesíthetősége az ötéves elévülési idő figyelembevételével 2017. július 15. napjáig állt fenn, és már a végrehajtás elrendelése iránti kérelmek előterjesztésekor, 2018. december 10. napján elévült, ezért az elévülésre alapozott végrehajtás megszüntetése iránti kereset alapos volt.

- [5] Az alperes a kölcsönszerződésből eredő követelésének érvényesítése végett 2023. szeptember 18-án újabb európai fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet terjesztett elő a felperessel és házastársával szemben közjegyző neve helység³ⁱ közjegyzőnél, aki a 2023. október 18-án kibocsátott európai fizetési meghagyásban meghagyta felperes házastársának mint kötelezettnek, hogy a 2006. július 27. napján kelt kölcsönszerződésből eredően fizessen meg a jelen per alperesének 171.238,14 euró tőkét és annak járulékait. A kötelezett ellentmondása alapján az eljárás perré alakult. A perben a felperes (a jelen per alperese) a keresetet tartalmazó iratában kiterjesztette keresetét a jelen per felperesére is, egyetemlegesen kérve az alperesek marasztalását. A Zalaegerszegi Törvényszék a 2024. március 14-én kelt 19.P.20.063/2024/7. számú végzésével az eljárást hivatalból megszüntette a polgári perrendtartásról szóló 2016. és CXXX. törvény (Pp.) 603. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 259. § (3) bekezdése és 176. § (1) bekezdés d) pontja alapján. Megállapította, hogy a bécsi bíróság által 2012-ben kibocsátott jogerős európai fizetési meghagyás anyagi jogerő hatása miatt az újabb európai fizetési meghagyásos eljárásban érvényesített igény ítélt dolognak minősül; az anyagi jogerőhatás attól függetlenül fennáll, hogy a határozat végrehajthatósága elévült.
- [6] Felperes a jelen perben előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság keresse meg a Zala Vármegyei Kormányhivatalt mint ingatlanügyi hatóságot, hogy a tulajdonában álló helység²ⁱ helyrajzi számlú, helység², út¹ 46. szám alatti ingatlan tulajdoni lapjának III/22. rovatában a 43908/25/2019.06.21. számú határozattal az alperes javára 182.000 euró erejéig bejegyzett jelzálogjogot a követelés elévülése okából törölje, és kötelezze az alperest a törlés tülésére. A kereset jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény hatálybalépésével összefüggő átmeneti és felhatalmazó rendelkezésekről szóló 2013. évi CLXXV. törvény (Ptké.) 49. § (1) bekezdésére tekintettel alkalmazandó, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (rPtk.) 264. § (1) bekezdésére, 255. § (1) bekezdésére, 259. § (5) bekezdésére, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (Inyvtv.) 62. § (1) bekezdés c) pontjára, és a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (Vht.) 57. § (1) bekezdésére hivatkozott.
- [7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte hivatkozással arra, hogy a kölcsönszerződésből eredő követelések nem évültek el, a felperes és házastársa tartozása jelenleg is fennáll. Álláspontja szerint a végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróság csak a végrehajthatóságot, a végrehajtási jog elévülését vizsgálta, de a követelés elévülését nem mondta ki. Hivatkozott arra, hogy a követelés elévülésére az alperes általános szerződési feltételeinek értelmében az osztrák jogot kell alkalmazni, mert a kölcsönszerződés nem fogyasztói szerződés volt, az osztrák jog szerint pedig az elévülési idő 30 év, ezért a

követelése nem évült el. Hivatkozott arra is, hogy az európai fizetési meghagyás anyagi jogerő hatása fennáll, amelyre nem hat ki a végrehajtás megszüntetése.

- [8] A felperes válasziratában arra hivatkozott, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott ítélet kimondta a követelés elévülését, ezért az vitássá nem tehető.
- [9] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetnek helyt adott, megkereste a Zala Vármegyei Kormányhivatalt mint ingatlanügyi hatóságot, hogy a helység2i helyrajzi szám1 alatti ingatlan tulajdoni lapján III/222. sorszám alatt 182.000 euró erejéig bejegyzett jelzálogjogot törölje, és az alperest ennek tűrésére kötelezte. Rendelkezett a feljegyzett illeték viseléséről, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.373.561 forint perköltséget, melyből az ügyvédi munkadíj 1.270.000 forint.
- [10] Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben hozott jogerős ítélet anyagi jogerő hatása következtében, a Pp. 360.§-a értelmében a felek a már elbírált jogot - azt, hogy a kölcsönszerződés fogyasztói szerződés, ezért az abból származó jogokra és kötelezettségekre, benne a követelés elévülésére nem az Általános Szerződési Feltételekben kikötött osztrák jogot, hanem a magyar jogot kell alkalmazni, továbbá, hogy a kölcsönkövetelés a magyar jog, az rPtk. 324. § (1) bekezdése, 326. § (1) bekezdése alapján elévült - nem tehetik vitássá. Vht. 57.§ (1) bekezdésére utalva rámutatott arra, hogy a végrehajtás megszüntetése iránti perben a bíróság a követelés elévülését mondta ki, tekintettel arra, hogy a végrehajtási jog a követeléssel együtt évül el, a követelés és a végrehajtási jog elévülése külön nem is értelmezhető. A követelés elévülése okán, az rPtk. 264. § (1) bekezdésére tekintettel, az Inyvtv. 62.§ (1) bekezdés c) pontja alapján elrendelte a jelzálogjog törlését az ingatlan-nyilvántartásból.
- [11] Utalt arra, hogy a tulajdoni lapra a jelzálogjog keretbiztosítéki jelzálogként került bejegyzésre, és a felek közötti jelzálogszerződés I. pontja is úgy rendelkezik, hogy a jelzálogjogot a felek a jelenleg fennálló és a jövőbeni különféle hitelből, illetve kölcsönből keletkező követelések biztosítására kötik ki, azonban a felperes és az alperes között a perbeli kölcsönszerződésen kívül más jogviszony nem keletkezett, a jelzálogszerződés kizárólag ezt a kölcsönkövetelést biztosította, így a jelzálogjog törlésének az rPtk. 263. § (3) bekezdése alapján sem volt akadálya.
- [12] A felperes által – a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (Rendelet) 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint – felszámított ügyvédi munkadíjat a Rendelet 3. § (6) bekezdése alapján a felére mérsékelte hivatkozással arra, hogy a felperes jogi képviselője a keresetlevél és a perfelvételi nyilatkozatok előkészítésekor, megtételekor a végrehajtás megszüntetése iránti perben szerzett ismeretekre támaszkodott, amelyben a képviselőt ugyancsak ő látta el, egyéb jelentős tényállításokat, jogállításokat nem tett.
- [13] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindkét fél fellebbezést terjesztett elő.
- [14] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és az elsőfokú perköltség 2.624.511 forintra történő felemelését kérte a felszámított 2.520.950 forint ügyvédi munkadíj megállapításával. Megsértett jogszabályhelyként a Rendelet 3. § (6) bekezdésére, e körben pedig arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a munkadíj mérséklését nem indokolta, nem fejtette ki, hogy a perköltség igény miért nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Kiemelte, hogy a korábbi kereset jogalapja, jogi indokolása, a tényállítás, az érdemi kérelem teljes mértékben eltért a jelen perbelitől. Hivatkozott arra, hogy tételes kimutatása szerint az elsőfokú eljárás során 6 órát töltött utazással, 15 órát dokumentumszerkesztéssel, felkészüléssel, ténybeli és jogi indokainak előterjesztésével. Hangsúlyozta, hogy az alperes peren kívüli egyeztetéstől való elzárkózása

folytán belekényszerült abba a helyzetbe, hogy a pert megindítsa, és a perben folyamatosan cáfolja az alperesi előadásokat, jogállításokat, tényállításokat.

- [15] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, és elsődlegesen a kereset elutasítását, másodlagosan a felperes javára megítélt perköltség (ügyvédi munkadíj) mérséklését kérte. Megsértett jogszabályhelyként az rPtk. 260. § (1)-(5) bekezdésére, az rPtk. 264-269. §-aira, valamint az európai fizetési meghagyásos eljárás létrehozásáról szóló Európai Parlament és a Tanács 2006. december 12-i 1896/2006/EK Rendelete (a továbbiakban: EUFMH rendelet) 19. cikkére hivatkozott.
- [16] Fellebbezése indoklásában kifejtette, hogy az rPtk. 264. § (1) bekezdése a keretbiztosítéki jelzálogjogra nem alkalmazható, a javára bejegyzett keretbiztosítéki jelzálogjog nem egy egyedileg meghatározott követelés, hanem felek közti tartós jogviszonyból származó követelések biztosítására szolgál, mindazon követeléseket fedezi – meghatározott legmagasabb összeg erejéig –, amelyek az alapjául szolgáló tartós jogviszony körében a javára keletkeznek, a keretbiztosítéki jelzálogjog a tartós jogviszonyhoz kapcsolódik, nem pedig a követeléshez. Álláspontja szerint amiatt, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a keretbiztosítéki jelzálog jellegét, csupán a jelzálogjogot vizsgálta, és ezen vizsgálat szűkített volta miatt jutott arra a következtetésre, hogy a jelzálog törlésének feltétele fennáll, az elsőfokú bíróság ítélete sérti az rPtk. 264. § (1) bekezdését. Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróságnak rendelkezésére állt a hitelszerződés és az annak mellékletét képező keretbiztosítéki jelzálogszerződés, és az ingatlan tulajdoni lapja a bejegyzett keretbiztosítéki jelzálogjogot tartalmazta.
- [17] Az EUFMH rendelet 19. §-ának megsértése körében fellebbezését azzal indokolta, hogy az elsőfokú bíróság kihagyta ítélete indoklásából azt a hivatkozását, hogy ismételten európai uniós fizetési meghagyást terjesztett elő a felperes és házastársa ellen, valamint hivatkozott arra is, hogy miután az európai uniós fizetési meghagyást az osztrák bíróság állította ki, „alapvető jogi kérdés”, hogy az osztrák bíróság által kibocsátott európai fizetési meghagyás tekintetében a kibocsátás helyétől eltérő uniós tagállam minősítheti-e az helységben végrehajthatósági tanúsítvánnyal ellátott európai fizetési meghagyást elévültnek. Hivatkozott arra, hogy az ismételten kezdeményezett eljárásban is kimondásra került az, hogy a fizetési meghagyáshoz fűződő anyagi jogerőhatás fennállását nem érinti, hogy a határozat végrehajthatósága elévült.
- [18] A másodlagos fellebbezési kérelem körében arra hivatkozott, hogy a megítélt ügyvédi munkadíj eltűzött, mivel a felperes illetékfeljegyzési jogot kért, ugyanakkor kiemelkedően magas ügyvédi munkadíjas szerződést kötött, annak ellenére, hogy a jogi képviselő nem dolgozik magyartól eltérő nyelven, és az ügyben előterjesztett kereset sem mutatott magas szintű munkavégzést, tekintettel arra, hogy hiánypótlásra is szükség volt.
- [19] Felperes fellebbezési ellenkérelmében az alperes fellebbezésével érintett részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy a fellebbezés meg nem engedett ellenkérelem-változtatást tartalmaz, mivel az alperes az elsőfokú eljárás során a keretbiztosítéki jelzálogjog szabályaira nem hivatkozott.
- [20] Alperes fellebbezési ellenkérelmében a felperes fellebbezésével érintett részben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [21] A fellebbezések alaptalanok.
- [22] Az elsőfokú bíróság döntése helyes, nem sérti a fellebbezésekben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [23] Az alperes fellebbezésében megsértett jogszabályhelyként feltüntettek közül az rPtk. 260.§-ára, valamint a 265-269.§-aira történő hivatkozás nem volt értelmezhető. Az rPtk. (a perben

alkalmazandó, jelzálogszerződés megkötésének időpontja szerinti időállapotban) 260. § a zálogtárgy megsemmisüléséről, a 265. § a kézizálogról, a 266. § a vagyont terhelő zálogjogról, 267-268.§ a jogokon és követeléseken fennálló zálogjogról, a 269.§ az önálló zálogjogról szól, mely jogszabályhelyek megsértése a perben fel sem merülhet, az elsőfokú bíróság e jogszabályhelyeket nem alkalmazta, és a felperes a fellebbezésében nem is indokolta meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete milyen okból sérti a perben nem alkalmazott, és senki által nem is hivatkozott jogszabályhelyeket, ezért e jogszabálysértéseket a másodfokú bíróság érdemben nem tudta vizsgálni.

- [24] A felperes keresetének jogalapjaként az rPtk. 264. § (1) bekezdését jelölte meg, mely szerint a jelzálog megszűnik akkor is, ha a követelés elévül. A jelzálog törlését az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján arra figyelemmel kérte, hogy a bejegyzett jog megszűnt. Hivatkozott ugyan keresetlevelében jogalapként emellett az rPtk. 255. § (1) bekezdésére és 259. § (5) bekezdésére is, e rendelkezések azonban a jogalap körében nem voltak relevánsak, azokat a döntés jogi indokolásában az elsőfokú bíróság nem is hívta fel.
- [25] Az alperes perbeli védekezése az elsőfokú eljárásban a keresettel szemben az volt, hogy a jelzálogjog törlésének feltételei azért nem állnak fenn, mert a felperessel szemben fennálló követelése nem évült el, e körben pedig arra hivatkozott, hogy a végrehajtási jog elévülése nem jelenti egyben a végrehajtható, jogerős bírósági meghagyásban meghatározott követelés elévülését is, hogy a jogerős fizetési meghagyás anyagi jogerő hatása továbbra is fennáll. Ebből következően, ellenkérelmében a vele szemben érvényesített jogot – a kereset jogalapját, a felperes jogállítását – nem tette vitássá, azaz, nem tette vitássá, hogy a felperes a jelzálogjog törlésére az általa megjelölt jogszabályhely alapján igényt tarthat, e körben a magyar jog alkalmazhatóságát sem tette vitássá, a külföldi, osztrák jog alkalmazására kizárólag a követelés elévülése kérdésében hivatkozott, az Osztrák Polgári Törvénykönyvnek is csak az erre vonatkozó rendelkezését csatolta be. Csak azt tette vitássá, hogy e törvényi tényállás feltételei – az elévülés – bekövetkezett.
- [26] Az alperes felperes által megjelölt jogalappal – a jelzálogjog törlésére vonatkozó anyagi jogi rendelkezéssel – szemben csak a fellebbezésében hivatkozott arra, hogy e rendelkezés a perbeli esetben nem alkalmazható, mert a jelzálogjog keretbiztosítéki zálogjogként került bejegyzésre, és ezért törlésére nem a felperes által hivatkozott rPtk. 264. §-a az irányadó, a törlés feltételeit a keretbiztosítéki jelzálogjogra vonatkozó szabályok szerint kell vizsgálni.
- [27] A Pp. 373. § (1) bekezdése értelmében a fellebbezésben és a másodfokú eljárás során – a (2)-(5) bekezdésben foglalt kivételekkel – a keresetet, a viszontkeresetet és a beszámítást, illetve az ellenkérelmet megváltoztatni nem lehet. A kereset-, illetve ellenkérelem-változtatást elutasító végzést a másodfokú bíróság legkésőbb az ítéletében vagy hatályon kívül helyező végzésében indokolja. A Pp. 373. § (3) bekezdése értelmében kereset és ellenkérelem-változtatásnak akkor van helye, ha az a (2) bekezdés alapján megengedett új tényállítással áll okozati összefüggésben.
- [28] A Pp. 7. § 4. pont pontja értelmében ellenkérelem-változtatás, ha a fél az ellenkérelmével – ideértve a viszontkeresetet és beszámítással szembeni ellenkérelmét is – összefüggésben előadott jogállításához képest eltérő vagy további anyagi jogi kifogásra hivatkozik. Az anyagi jogi kifogás a Pp. 7. § (1) bekezdés 1. pontja értelmében a keresettel érvényesített jog érvényesíthetőségét kizáró, megszüntető vagy gátló anyagi jogi rendelkezésre történő hivatkozás.
- [29] Az alperes fellebbezésében – tartalmában – a felperes jogának érvényesíthetőségét kizáró anyagi jogi kifogást terjesztett elő anélkül, hogy annak alapjaként a Pp. 373. § (2) bekezdése szerinti tényre hivatkozott volna, ezzel ellenkérelmét megváltoztatta, melyre a másodfokú eljárásban a Pp. idézett 373.§ (1) bekezdése szerint nem volt lehetőség, ezért az ellenkérelem változtatást a másodfokú bíróság elutasította az itt kifejtett indokokkal.

- [30] Az elsőfokú bíróság az alperes elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelemére figyelemmel, a Pp. 346. § (1) bekezdése értelmében a kereseti kérelem és ellenkérelem korlátai között járhatott el, és kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a bejegyzett jelzálogjog törlését az ellenkérelemben megjelölt ok - elévülés hiánya – kizárja-e. Arra a következtetésre nem juthatott, hogy a felperes keresete az általa megjelölt jogalapon azért nem teljesíthető, mert a jogszabályhely a perbeli jelzálogjog megszűnésére nem alkalmazható, erre alapítottnan keresetet elutasító döntést nem hozhatott (BDT2020. 4122.), és nem bírálhatta el – a Pp. 342.§ (3) bekezdésében írt tilalom folytán - a felek jogvitáját a keretbiztosítéki jelzálogjogra vonatkozó szabályok szerint, mert ilyen jogot a felek a perben nem állítottak.
- [31] Az elsőfokú bíróság a felek által felhozott jogállítások keretein belül maradva hozta meg az érdemi döntését, a zálogjog törlését a felperes által hivatkozott jogalapon, az rPtk. 264. § (1) bekezdése és az Inyvtv. 62. § (1) bekezdés c) pontja alapján rendelte el, és bár utalt – szükségtelenül – az ítélete [21] bekezdésében az rPtk. 263.§ (3) bekezdésére, nem ez volt a döntésének jogalapja. Azt pedig, hogy a jelzálogjog törlésének azért sem volt akadálya, mert a felek közt nem volt a perbeli kölcsönszerződésen kívül egyéb jogviszony, az alperes nem is tette vitássá – az elsőfokú eljárásban kifejezetten ezzel egyező nyilatkozatot tett –, ezért az elsőfokú bíróságnak az ítélet [21] bekezdésében tett megjegyzése miatt az ítélet nem sérti az rPtk. 264.§-át.
- [32] A fentiekből következően tehát az elsőfokú bíróságnak a kérelem-ellenkérelem korlátai közt vizsgálódva arról kellett döntenie, hogy az alperes európai fizetési meghagyáson alapuló követelése elévült-e. Az elsőfokú bíróság e körben kialakított jogi álláspontját az alperes a fellebbezésben már nem is vitatta, az ítélet jogszabálysértő voltára az európai fizetési meghagyással érvényesített követelés elévülésének hiánya okán nem hivatkozott. Arra hivatkozott csupán, hogy a felperessel megkötött kölcsönszerződésből eredően egyéb követelése is van, nem csak az a követelés, amelyet az európai fizetési meghagyással érvényesített. Abban egyetért a másodfokú bíróság az alperessel, hogy az anyagi jogerő hatás csak a végrehajtás alapjául szolgáló követelés elévülését elbíráló döntéshez fűződik, az ezen kívül eső, perbeli kölcsönszerződésből eredő egyéb követelés elévülésének vizsgálatát nem zárná ki, egyéb követelésre azonban az alperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott, csak a fellebbezésében, de azt a fellebbezésében nem állította, hogy e tény az elsőfokú bíróság határozatának meghozatalát követően jutott a tudomására vagy következett be, ezért erre a tényre a Pp. 373. § (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban nem hivatkozhatott, e hivatkozását az elsőfokú határozat felülbírálata során nem lehetett figyelembe venni.
- [33] Hivatkozott még az alperes az EUFMH rendelet 19. cikkének megsértésére is, mely úgy rendelkezik, hogy a származási tagállamban végrehajthatóvá vált európai fizetési meghagyást a többi tagállamban végrehajthatóvá nyilvánítási eljárás és az elismerés kifogásolásának bármilyen lehetősége nélkül el kell ismerni és végre kell hajtani. Téves azonban az alperesnek az az álláspontja, hogy az elsőfokú bíróság ítélete sérti ezt a felhívott jogszabályi rendelkezést. A jelen pernek nem a jogerős fizetési meghagyás végrehajthatósága volt a tárgya, és azt a jelen ítélet nem is zárja ki, az ítélet az EUFMH rendelet 19. cikkét ezért nem sértheti. A jelen ítélet hatása csupán az, hogy a kölcsönkövetelés biztosítékként bejegyzett zálogjog nem fogja terhelni a perbeli ingatlant, de ez nem volna akadálya az európai fizetési meghagyás végrehajtásának, ha a végrehajtás feltételei egyébként fennállnának, és nem volna akadálya az esetleges végrehajtási eljárásban a perbeli ingatlan végrehajtás alá vonásának sem, mert az - a Vht. 5.§ (2) bekezdése alapján – mint az adós vagyona zálogjog nélkül is végrehajtás alá vonható volna.
- [34] Alaptalanul hivatkozott az alperes arra is, hogy az európai fizetési meghagyás anyagi jogereje miatt a magyar bíróság a követelés elévülését nem mondhatta ki, az ugyanis csak azt zárná ki,

hogy a bíróság azt mondja ki, hogy a követelés már az európai fizetési meghagyás kibocsátásának időpontjában elévült. Az anyagi jogerő hatás nem jelent azt, hogy a követelés az európai fizetési meghagyás kibocsátását követően sem évülhetne el, és azt sem, hogy az nem volna vizsgálható a jelen perben. A felperesi követelés elévüléséről a jelen per bíróságának a jelzálogjog törlése iránti kereset elbírálása körében döntenie kellett, és mivel az európai fizetési meghagyás anyagi jogereje a követelés későbbi elévülését és ennek vizsgálatát nem zárta ki, az ítélete ez okból sem sérti az EUFMH 19. cikkét.

- [35] Nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság a felperest megillető elsőfokú perköltség összegének meghatározásával sem. A felperes a Rendelet 3. § (2) bekezdés a) és b) pontja szerint számította fel az ügyvédi munkadíjat, mely az 59.500.000 forint pertárgyérték alapján 2.520.950 forint az általános forgalmi adóval együtt. Az elsőfokú bíróság annak mérlegelésével, hogy a felperes jogi képviselője a perbeli képviselet ellátása során a korábbi perben már megszerzett ismeretekre támaszkodott, kellően indokolta a munkadíj Rendelet 3. § (6) bekezdése szerinti mérséklését. Utal a másodfokú bíróság arra is, hogy a felperesi jogi képviselő a per során három beadványt terjesztett elő (keresetlevél, hiánypótlásra válasz, válaszirat) és egy tárgyaláson vett részt, így az általa a fellebbezésben is kimunkált 15 óra munkavégzéssel és 6 óra utazással is arányban áll a 1.270.000 forint ügyvédi munkadíj. Az alperes - további mérséklésre irányuló - fellebbezése kapcsán utal arra a másodfokú bíróság, hogy felperes - ellentétben az alperes fellebbezésében foglaltakkal - nem megbízási szerződés alapján számított fel munkadíjat, és a bíróságnak a perköltség mérséklése körében végzett aránytalansági vizsgálata az ügyvéd munkájának tartalmi megítélésére nem terjedhet ki, a tényleges tevékenység arányossága szempontjából pedig nem értékelhető az ügyvéd munkájának minősége (Kúria Pfv.II.20.887/2023/6.szám).
- [36] A felperes és az alperes fellebbezése is alaptalan volt. A felperesi fellebbezés pertárgyértéke 1.250.950 forint (2.624.511 és 1.373.561 forint különbözete), az alperesi fellebbezés pertárgyértéke 59.500.000 forint, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése szerint az alperes a két pertárgyérték közti különbözet (58.249.050 forint) alapján számított ügyvédi munkadíj megfizetésére köteles perköltségként, saját felmerült költsége a Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében a terhén marad. A felperes a Rendelet 3. § (5) bekezdése szerint számított fel ügyvédi munkadíjat, amelynek összege a jogszabály alapján 973.735 forint +áfa lenne, melyet azonban a másodfokú bíróság a Rendelet 3. § (6) bekezdése szerint felére – kerekítve 618.000 forint összegre - mérsékelte, mert a jogi képviselő másodfokú eljárásban kifejtett tevékenységével – a másodfokú eljárás során egy beadványt, fellebbezési ellenkérelmet terjesztett elő –, ezt találta arányban állónak. Az eredménytelen fellebbezésre megfizetett illetékköltség a Pp. 83. § (5) bekezdése értelmében a felperes terhén marad.
- [37] A felperes költségfeljegyzési joga folytán az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 46. § (1) bekezdés alapján a feljegyzett illeték 100.076 forint. A másodfokú bíróság a Pp. 102. § (1) bekezdése és a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest, hogy a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint fizesse meg, egyúttal a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest az esedékesség időpontjáról - amely a határozat jogerőre emelkedésének időpontjától számított 60. nap, a másodfokú határozat jogerőre emelkedésének időpontja pedig azonos a másodfokú határozat keltével -, valamint a fizetés során a közlemény rovatban feltüntetendő adatokról. Tájékoztatja a felperest arról is, hogy ha az illetékfizetési kötelezettségnek határidőben nem tesz eleget, az illeték behajtására és megfizetésére az illetékekről szóló törvény rendelkezéseit és az adóigazgatási eljárásokra irányadó jogszabályok rendelkezéseit kell alkalmazni.

Pécs, 2024. október 14.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró